

skuddet dækkes. Jeg synes ikke, at selve Spørgsmaalet om de 1000 Kr. har saa stor Interesse, at vi skulde diskutere det i længere Tid. Jeg for mit Vedkommende er fuldkommen neutral overfor dette Spørgsmaal og finder blot, at vi hurtigst muligt bør komme til Afstemning om det.

Ordføreren (Martin Hansen): Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger angaaende de Udtalelser, der er faldet mod Ændringsforslag Nr. 42. Til det ærede Medlem Hr. Hauge vil jeg sige, at der er intet, der ligger Dr. Hindhede fjernere end at ville skade Arbejderne i Henseende til deres Lønninger. Jeg tror tværtimod, jeg tør sige, at netop Arbejdere og Smaafolk har i allerhøjeste Grad Interesse i at lære at leve saa sundt og billigt som muligt, saa at der kan blive noget tilovers til aandelig Nydelse. Det tror jeg er i deres velforstaaede Interesse. Jeg tror ogsaa, at den Tanke ligger til Grund for Dr. Hindhedes Arbejde paa dette Omraade. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem har Ret i, at der skulde ligge saadant noget bagved, som han mener.

Jeg er ikke enig med det ærede Medlem Hr. Johannes Lou i den Udlægning, han har givet af Videnskabsmændenes Udtalelser, og slet ikke i hans Udlægning af det, som Dr. Faber har skrevet i „Berlingske Tidende“ forleden Aften. Det var en mærkelig Opfattelse, synes det mig, han havde faaet deraf. Med den højtærede Formands Tilslutning maa jeg maaske oplæse et lille Stykke, som jeg synes karakteriserer dette. Han skriver: „Men allerstørst Betydning for det danske Samfund har Hindhede haft ved sine utrættelige Bestræbelser for at lære Befolkningen, at den ofrer ganske urimelige Summer paa Mad og Drikke, at man kan leve langt billigere, end de fleste gør, og at en saadan billig Levemaade endda er langt den sundeste, og at den, hvis den blev almindelig gennemført, vilde reducere Sygeligheden og Dødeligheden i en hidtil uanet Grad. Hans Bestræbelser i denne Retning er ofte blevet misforstaaet, men der er ingen Tvivl om, at man i mange Forhold kan spore de gavnlige Virkninger af hans Kamp paa dette Punkt, i Form af større Forstaaelse af Ernæringsproblemerne og en mindre udbredt Overtro paa den

„kraftige Kost“s heldbringende Virkning.“ Det er slet ikke nogen betinget Tilslutning, men tværtimod en fuldkommen Anerkendelse af Hr. Hindhedes Arbejde. Det synes jeg dog, det ærede Medlem skulde erkende.

Denne Forhandling har givet mig Indtryk af, at fra Videnskabsens Side var der intet at bemærke, fra den Side er Dr. Hindhede fuldt anerkendt. Men det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard sagde, at det gælder jo om det praktiske og om de praktiske Resultater og gjorde i den Anledning gældende, at f. Eks. Husholdningslærerinderne meget bedre praktisk kunde lære Folk at gennemføre en sund og sparsommelig Levemaade. Men det er jo netop dem, der lærer af Dr. Hindhede, og jeg er ogsaa i det heldige Tilfælde her at have en Skrivelse fra Bestyrelserne for dansk Kvinde-samfund, de samvirkende Husholdningsforeninger og Foreningen af Husholdningslærerinder og -lærere, hvor de gør gældende følgende. Først fremkommer de med den Oplysning, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup kom med, om, paa hvilket Grundlag Dr. Hindhedes Laboratorium var dannet, nemlig for det første Undersøgelser angaaende den danske Befolknings Levevis Landet over, for det andet, hvilken Værdi de forskellige Varekvaliteter har i Forhold til deres Pris, og for det tredje Æggehvide-spørgsmalets Undersøgelse i Forbindelse med Fordøjelighedsundersøgelse. De bemærker derefter til det første Punkt, at „Ernæringsundersøgelserne, der har været foretaget i By- som Landbokredse indenfor de forskellige Samfundslag, har bidraget meget stærkt til at vække Sansen for og Forstaaelsen af Husholdningsøkonomien saavel hos de Husmødre, der har deltaget i disse Ernæringsundersøgelser, som hos andre, der har gjort sig bekendt med Undersøgelserne gennem de udsendte Beretninger.“ Derpaa peges der ogsaa paa det, der allerede er nævnt med Hensyn til Æggehvide-spørgsmaalet, og som jeg ikke nærmere skal omtale; det er allerede nævnt adskillige Gange, hvilken Betydning det har haft for Ernærings-teorierne. Og saa siger de videre: „Vi finder, at det vilde være et stort Tab, om dette Arbejde for videnskabeligt at underbygge en økonomisk Levevis hos Folket skulde indskrænkes paa et Tidspunkt, da huslig Økonomi er meget efterspurgt